

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. szeptember 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különös kegyetlenséggel, több emberen, 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. február 13. napján kihirdetett 5.B.460/2006/46. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott emberölési cselekménye a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a/ és c/ pontjai szerint is minősül.

Az első fokú eljárásban összesen 961.151 (kilencszázhatvanegyezer-százötvenegy) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből a vádlott 705.900 (hétszázötezer-kilencszáz) Ft viselésére köteles, míg a fennmaradó 255.251 (kettőszázötvenötezer-kettőszázötvenegy) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 5.750 (ötezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság az 5.B.460/2006/46. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d./, f./ és i./ pont, Btk. 16.§) és 1 rb testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat, Btk. 16.§).

Ezért öt halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban 35 év letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott felmentésért, a védő enyhítésért jelentett be fellebbezést, míg az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.24/2010/1-I. számú átiratában a jogi indokolás kiegészítését és a büntetéskiszabási tényezők korrigálását indítványozta, érdemben pedig az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélőtábla a vádlott élet elleni bűncselekményét a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a./, c./, d./, f./ és i./ pontjában meghatározott emberölés büntettének minősítse, illetve a bűnügyi költség összegét pontosítsa.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelentek az érintettek és fellebbezéseiket fenntartották.

A védő a büntetés enyhítését indítványozta, az elsőfokú perbeszédében kifejtett indokok alapján.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Álláspontja szerint a vádlott ölési cselekménye kapcsán a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a./ és c./ pontjában írt minősítő körülmény is megállapítható, a jogi indokolás kiegészítésre szorul, a büntetéskiszabási körülményeket korrigálni kell, a bűnügyi költség összegét pedig pontosítani. Hangsúlyozta, hogy 2002 évben már megromlott a kapcsolat a házastársak között, válásukba a férfi nem tudott belenyugodni. Mindennaposak voltak a veszekedések, tettelegességre is sor került, a vádlott megalázó helyzetekbe hozta az asszonyt, e mellett rendszeresen zaklatta, fenyegette. Adott napon elhatározta, hogy lányait megöli, fiát ezért elküldte a lakásból. Volt neje elleni bosszú, megtorlás motiválta a cselekményénél. A vádlottal szemben a törvény teljes szigorát kell alkalmazni, a büntetés enyhítésére nincs lehetőség.

A vádlott az utolsó szó jogán a családjához fűződő kapcsolatát emelte ki. Szerette a gyermekeit, akiket anyagilag is segített, folyamatosan érdeklődött felőlük, de nem háborgatta őket. Fenntartotta a felmentésre irányuló fellebbezését.

Az ítélőtábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak, a főügyészség álláspontját viszont osztotta.

A büntetőeljárás a tárgyalási szakban a pervezetés végett elhúzódott, azonban az eljárási szabályok betartásra kerültek, így a másodfokú bíróság törvényesnek találta az elsőfokú bíróság eljárását. Az érdemi felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy a lefolytatott bizonyítás szintén megfelel a törvényi előírásoknak. A megyei bíróság

beszerezte a szükséges és lehetséges bizonyítékokat, ezeket egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá, kellőképpen számot adva a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységéről.

A vádlott kapcsolatáról a volt feleségével részletesen beszámolt, arra viszont nem emlékezett, hogy lányait megszurta volna, tagadta az élet elleni cselekményeket, azt is, hogy a harmadik sértettre (**T3 sértett**) késsel támadt. Ezzel szemben állt a gyermekei, édesanyjuk, **T3 sértett**, illetve a többi közvetett és közvetlen tanúk vallomása, valamint az egyéb adatok, konkrétan az orvosszakértői vélemény, a rendőri jelentések, helyszíni szemle adatai, a családdal kapcsolatos hatósági iratok. Mindezekből az elkövetés körülményei aggálytalanul felépíthetőek voltak, ahogy azt az elsőfokú bíróság részletezte a tényállásban.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozott, kiegészítésre nem szorul, az a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú felülbírálatnak is alapját képezte.

Az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

A cselekmények minősítése a büntető anyagi jog szabályainak részben megfelel. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérleteként (Btk.170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat, Btk.16.§) a **T3 sértett** sérelmére elkövetett cselekményt.

Ezt megelőzte a vádlott lakásában **gyk.T1** és **Sz.sértett** elleni támadás, amelybe a nagyobbik lány belehalt, a kisebbik viszont - sérülései ellenére - elmenekült a helyszínről és segítséget tudott kérni. A megyei bíróság a vádlottnak ezt a cselekményét 1 rb emberölés büntette kísérleteként értékelte, amely a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d./, f./, i./ pontjai szerint minősül.

A tényállásból, az ahhoz fűzött indokolásból egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott terhére e vonatkozásban nemcsak a különös kegyetlenséggel, több emberen, tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének a kísérlete róható, hanem további minősítő körülményekre is megalapozottan kell következtetni.

A vádlott az előre egyeztetett időpontban találkozott a gyermekeivel. Fiát elküldte otthonról, az ajtókat bezárta. Mielőtt a lányaira támadt, cselekményeiben, az előkészületekben megmutatkoztak az előre kiterveltség és az átgondoltság jegyei. Ismert az is, hogy a korábbi években milyen kapcsolat volt a vádlott és elvált felesége között, aki külön költözött a gyerekekkel, időközben munkát vállalt és élettársi kapcsolatot létesített. Nem vitatható, hogy a vádlott ragaszkodott szeretteihez, de ez elsősorban a gyermekei felé mutatkozott meg. Az elfogadhatatlan volt számára, hogy

elhagyta őt a felesége. A saját szemléletének, kultúrájának egyáltalán nem felelt meg az utóbb kialakult életforma, a kapcsolatában bekövetkezett változás. A vádlottat kétségtelenül a volt felesége elleni bosszú és megtorlás motiválta, aki szintén szerette gyermekeit, és attól sem zárkózott el, hogy ők édesapjukkal találkozzanak. Mivel volt felesége az említettek szerint elhagyta a vádlottat a közös gyermekekkel, ráadásul másik kapcsolatot létesített, ez oly mértékben felbőszítette őt, hogy amikor nála voltak a gyerekek, egyértelműen elküldte a fiát otthonról, és az idő alatt a lánygyermekére támadt, az életük kioltásával akarta megtorolni, hogy **T2** elvált tőle, más férfival létesített élettársi kapcsolatot, valamint fia, lányai szintén elköltöztek tőle.

Ezért ez a cselekmény a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a./ és c./ pontja - előre kitervelten, más aljas indokból, illetőleg célból - szerint is minősül. Ebben az ítélet tábla osztotta a vádhatóság álláspontját.

A részben eltérő minősítésre tekintettel a másodfokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket vizsgálta elsőként, majd azt, hogy a kiszabott súlyos joghátrány arányos-e az elkövetett cselekményekkel.

Az enyhítő és súlyosító körülményeket alapvetően helyesen feltárta a megyei bíróság. Azonban nyomatékos enyhítő körülménynek nem lehet tekinteni, hogy a minősített emberölés büntette kísérleti szakban maradt. **Sz.sértett** a brutális cselekménybe belehalt, a szintén szűrt sebeket elszenvedett 10 éves **gyk.T1**-el tudott menekülni a vádlott elől, és segítséget tudott kérni. A súlyosító körülmények közül a halmazatra történő utalást mellőzni kell, viszont nyilvánvalóan figyelemmel kell lenni arra a tényre, hogy a súlyosabb, élet elleni cselekményhez, több minősítő körülmény is kapcsolható.

Mindezekkel együtt az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottal szemben a törvény teljes szigorának alkalmazása indokolt, ekként az első fokon kiszabott büntetés enyhítésére törvényes ok, lehetőség nincs. Az ítélet tábla úgy találta, hogy a megyei bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés - azzal, hogy a szabadságvesztésből legkorábban 35 év múlva bocsátható feltételes szabadságra -, mindenképpen arányban áll az elkövetett cselekmények kiemelkedő tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyénvalóak.

A bűnügyi költségről szóló rendelkezés kapcsán észlelt hibát a másodfokú bíróság, amely egyrészt abból adódott, hogy nyomozati, illetve bírói szakban csatolt számlákban feltüntetett egyes tételeket elmulasztott feljegyezni, illetve elszámolni a megyei bíróság, másrészt az állam terhén maradó összeg tekintetében (amelyek az eljárási törvény módosítása miatt felmerült ismételt szakértői vizsgálatok költsége), nem helyesen számolt. Ezt korrigálni kellett a rendelkező részben írtak szerint.

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdésén, míg a másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381.§(1) bekezdésén nyugszik.

G y ő r , 2010. szeptember 2. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.460/2006/46. számú ítélete meg nem változtatott részében 2010. szeptember 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: